

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

die, humani generis hostis, quoties de corrigenda vita deliberabam, immittebat in animum aliquam moleſtam cogitationem; cujus depellendæ cauſa, cum deberem confugere ad te, dulcedinem veram, voluptatem ſanctam, ſuavitatem certam, hilaritatem ſummam, pacem ſecuram, Deum totius conſolationis; à lethaliſibus mundi oblectamentis, adverſus ægritudinem, auxilia petebam. Sed, quemadmodum æger, morbo gravis, quum æſtu febrique jaſtatur, ſi aquam egelidam biberit, prius relevari videtur, deinde multo gravius vehementiusque afflictor; ſic ego, voluptatum ope paululum, ut videbar, ſublevatus, cum ab eiſdem deſerebar, opprimi me ab ægritudine acerbius intolerantiuſq; ſentiebam. nam ad ſuperiores mœrendi cauſas, accedebat etiam dolor ille longe graviffimus ex offenſis, tibi, Deo meo optimo amantiſſimoque, illatis. Hoc artificio habebat me peſſimus ille totum in poſteſtate; & verſabat, quocunq; volebat.

C A P. XIII.

Verum, non es paſſus, me, diutius per abrupta cupiditatum mearum raptum, in varias libidinum ſalebras & ſaxa compelli; ſed, frenis injectis, inhibuiſti impetum meum; &, quia pertinacia peccandi, nullum jam lenibus ac jucundis curationibus locum reliqueram, aſperioribus remediis audaciã meam coërcendam eſſe duxiſti. Quocirca, longo periculoſoque percuffum morbo, octo plane menſes affixum lecto detinuiſti. Quid mihi, tum miſero, tua illa ſalubri paternaq; caſtigacione admonito, faciendum fuit prius, quam ut totas tibi